

פקודת מסחר עם האויב (תיקון),

מס' 22 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המסחר עם האויב, 1939.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתנינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המסחר עם האויב (תיקון), 1947, ותהיה נקראת שם קצר ומתבארת כאחת עם פקודת המסחר עם האויב, 1939, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

תיקון סעיף 9 של
הפקודה העיקרית.

2. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיוכנס אליו, מיד לאחר סעיף-קטן (9) שבו, הסעיף-הקטן הבא, כסעיף-קטן (10) בו:—

„(10) למרות כל האמור בסעיף הזה, רשאי הנציב העליון להרשות לאפוטרופוס על רכוש האויב להשקיע כל כספים שבאחיותו באותו האופן, שיהיה הנציב העליון עשוי לנקבו מזמן לזמן, ועוד רשאי הוא להרשות להעביר מרשות לרשות הכנסה כל-שהיא, שנתקבלה מכל השקעות, או מהשקעה כל-שהיא, שהשקיע האפוטרופוס על רכוש האויב בכל זמן לאחר יום השלושה בספטמבר, 1939.“

הכנסת סעיף חדש,
סעיף 9ד, אל הפקודה
העיקרית.

3. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנס אליה, מיד לאחר סעיף 9ג שבה, הסעיף הבא, כסעיף 9ד:—

79.—(1) מקום שאדם כל-שהוא (הקרוי להלן בסעיף הזה „המבקש“), שהיה — אילולא פעולתם של הפקודה הזאת או כל צו שניתן לפיה — זכאי —

„כוחו של אפוטרופוס
על רכוש האויב לוותר
על תשלומים
מסויימים במקרים
מסויימים.“

(א) בכללו של רכוש כל-שהוא, הכולל פרדס הדריס (הקרוי להלן בסעיף הזה „הפרדס“), שעל קיומו — או בזיקה אל-כך — הוציא האפוטרופוס על רכוש האויב, כספים מתוך שימוש בכוחותיו לפי הפקודה הזאת; או

(ב) בחלק מאותו רכוש.

פונה בבקשה לאפוטרופוס על רכוש האויב שינקוט באותם צעדים, שבהם עשוי להיות צורך, כדי לבצע את הקנייתו של אותו רכוש למבקש, רשאי האפוטרופוס על רכוש האויב לוותר — אם הוא חושב זאת לצדק ולנאות לעשות כן, לאחר שקיבל אותן ידיעות באותה הצורה שיהיה עשוי לדרשן — על-כך כי המבקש ישלם לו, ולאחר-מכן יהיה זכאי כי הממשלה תשלם לו, אותו חלק של אותם כספים, שהוציא כאמור לעיל, השווה —

(1) במקרה שבו נערכה הבקשה בגין כללו של אותו רכוש — לסכום שעליו יעיד מושל המחוז במחוז, שבו נמצא הפרדס, כי הוא הסכום הכולל, שהיה עלול להתקבל — בגין אותו פרדס — כמלווה לזמן קצר על יבול מחברה מאושרת, לפי פקודת המלוות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935, שלפרעונו ערבה הממשלה, אילו הוגשה בקשה על מלווה כזה;

מס' 27 לש' 1935.

(11) במקרה שבו נערכה הבקשה בגין חלק מאותו רכוש — לסכום, שמתכונתו אל כלל הסכום האמור היא כמתכונת אותו החלק אל כללו של אותו רכוש.

אם מילאו אחר כל הדרישות הבאות, דהיינו —

(א) המבקש חותם על שטר מלווה, הנערך בין מושל המחוז במחוז, שבו נמצא הפרדס, בשם הממשלה ומטעמה — מצד אחד, והמבקש מצד שני, שהושמו עליו בולים כהלכה על חשבון המבקש, ובו מאשר המבקש שהוא מתחייב לממשלה כדי הסכום הנזכר בפסקה (1) או (11) שלעיל, הכול לפי העניין, ומקבל על עצמו לשלם לממשלה את הסכום האמור, בצירוף הריבית על אותו סכום בשיעור של 3 אחוזים מן המאה לשנה באותו אופן שיקבענו מושל המחוז האמור וייאמר באותו שטר, ובו ייקבע כי הסכום האמור — בצירוף כל ריבית המתרבה עליו — יהווה שעבוד ראשון על יבול כל-שהוא של הפרדס (בין אם אותו יבול קיים בזמן שנקבע לפרעון אותו סכום וכל ריבית עליו, או כל תשלום של חלק ממנו, ובין אם אינו קיים) לטובת הממשלה, שלו דין-קדימה על-פני כל שעבוד אחר על אותו יבול, בין שנוצר לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת מסחר עם האיוב (תיקון), 1947, או לאחריו; וכן

מס' 1947 'ש'

(ב) המבקש מגיש העתק של אותו שטר לפקיד המחוז של הנפה, שבה נמצא הפרדס; ומשלם את הדמים שנקבעו לרישום שעבודים לפי פקודת המלוות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935; וכן

מס' 1935 'ש' 27

(ג) פקיד המחוז האמור רושם רשומה נאותה בפנקס הרישום של שעבודי יבול, המתנהל לפי פקודת המלוות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935.

מס' 1935 'ש' 27

(2) עם חתימתו של השטר הנזכר בסעיף-קטן (1) בידי המבקש ולאחר-מכן, יהווה הסכום — הנזכר בפסקה (1) או (11) של הסעיף-הקטן הוא, הכול לפי העניין, בצירוף כל ריבית המתרבה עליו — שעבוד ראשון כפי שנקבע באותו שטר בהתאם לקביעותיה של פסקה (א) מסעיף-קטן (1), וקביעותיה של פקודת המלוות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935, תחולנה — מתוך כפיפות לקביעותיה של פסקה (א) מסעיף-קטן (1), ובאותם שינויים שהיו עלולים להיות נחוצים — על אותו שעבוד כאילו היה שעבוד הרשום לטובת חברה מאושרת לפי הפקודה ההיא, ואם לא ישולם הסכום האמור — בצירוף כל ריבית שנתרבתה עליו — בתאריך שבו יחול מועד פרעונו בהתאם לקביעותיו של השטר האמור, אפשר יהיה לגבות אותו הסכום יחד עם אותה ריבית בהתאם לקביעותיה

מס' 1935 'ש' 27

פרק ק"ז. של פקודת המסים (גבייה), שלה יהיו אלה כפופים מכל הבחינות, כאילו היה זה מס, העשוי להיות משתלם ביד המבקש, שנישום כהלכה ועבר מועד פרעונו.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת מכס (תיקון),

מס' 23 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המכס.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המכס (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת המכס, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. סעיף 158א של הפקודה העיקרית, כפי שחוקק בסעיף 3 של פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תיקונים), 1937, יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

158א—(1) הנציב העליון רשאי להתיר בצו — במקרה של

סחורות מכל סוג או תיאור, המיוצרות בפלשתינה (א"י) ומופקות ממנה — משיכת-חזרה של מסי-מכס, העשויים להיות מושמים לפי פקודת תעריף המכס והפיטורים, 1937, בגין כללו של כל חומר, או חלק כל-שהוא ממנו, ששימש בייצור אותן סחורות, והוא רשאי לנקוב את התנאים שלפיהם תותר אותה משיכת-חזרה:

„כביעה ברבר משיכת-חזרה של מסי-מכס על סחורות שעמדו בתהליך שבו אברה זיהותו. מס' 24 לש' 1937.

בתנאי כי משיכת-חזרה תותר לפי הסעיף הזה אך ורק בגין אותה כמות של חומר, שבה יוכח — כדי הנחת דעתו של המנהל — כי עליה שולמו מסי-מכס העשויים להיות מושמים לפי פקודת המכס והפיטורים, 1937.

(2) המנהל רשאי להתקין אותם כללים, שאותם רואה הוא לנחוצים למען פעולת כל היתר (ה"א סגולה; ת"ו דגושה וצרוייה) של משיכת-חזרה לפי הסעיף הזה ולמען בטחון ההכנסה, ובמיוחד יכולים אותם כללים לדרוש מאת כל אדם, שהיה נוגע — בשלב כל-שהוא — בסחורות שעליהן נתבעת משיכת-חזרה, להמציא אותן ידיעות, העשויות להיות נחוצות כדי לאפשר למנהל לקבוע אם שולם מסי-מכס על החומר, שבגיננו נערכת התביעה, ולהראות כל פנקסי חשבונות, או תעודות אחרות מכל טיב שהוא, המתייחסים לחומר ההוא.

(3) הפר אדם כל-שהוא כל כלל מן הכללים האלה, או חדל מלמלא אחריו, יהיה צפוי לעונש של חמישים פונט על כל עבירה ועבירה“.

3. כדי להסיר ספק, מכריזים בזה כי שום צו, שניתן לפי סעיף 158א של הפקודה העיקרית, כפי שחוקק בסעיף 2 של הפקודה הזאת, לא יהיה נטול-תוקף אך ורק בגלל העובדה שנאמר בו במפורש כי ייכנס לתקפו בתאריך הקודם לתאריך תחילת-תקפה של הפקודה הזאת וקודם תאריך פרסומו של הצו בעיתון.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.